

Mykelvatn

Yngre hindersbyggare vet inte hur det såg ut på våren (och ibland på sommaren) då ån flödade över och täckte stora delar av åkrarna med vatten. Efter årensningen i början på 90-talet har det inte varit likadana översvämningar – på äkta hindersbyspråk **mykelvatn**. **Mykel-** kommer förstas från samma ord som “mycket”.

Förra sommaren fick vi en plansch med bilder från **mykelvatne** av Bertel Mickos som var med och organiserade årensningen. Då satte jag in en bild av planschen men bilderna var ganska otydliga på den. Nu har jag skannat in dem och här kommer de. Först en bild av en höåker år 1952.

Vanligen kom **mykelvatne** i slutet på april då snön smälte och isarna gick på ån – och ofta tornade upp sej mot åbron. Ibland

sprängde de isblocken vid bron för att vattnet skulle komma fram. På bilden ovan hade det regnat hårt mitt i sommaren och därför finns det **höösneisår** i **mykelvatne**.

Bilden ovan är från Mosan år 1968. Där var så gott som varenda åker täckt av vatten eftersom Mosan är så platt.

I juli 1979 var det också mykelvatn mitt i sommaren. Här kör

Silfvastas Kalle på vägen vid Petjärmosan och i bakgrunden syns **Rööledun** och Husbergs. Men ofta var det så mycket vatten att åkrarna inte syntes alls vid Petjärmosan. Då visste man var vägen gick enbart genom att köra mitt emellan taggtrådarna på bägge sidor om vägen. På bilden finns de inte mera för vi sålde kossorna 1975 men före det var de till stor hjälp i mykelvatne.

Vid Nyströms vägskäl hade Backmans Tage en båt den 9.8 1987 – uppe på åkern. Det var inte så ovanligt att man måste åka båt i det värsta mykelvatne. Bil gick inte för tändningen slutade fungera om den blev våt och många lämnade bilen på Lokaalsbackan därifrån man kunde köra vidare och så fick man ta sej dit med häst, traktor, cykel eller båt.

På bilden ovan står Tage i sitt potatisland samma dag. I bakgrunden vår **Rööledun** till vänster och Kalles **ledu** till höger. Det var hårda bud för potatisodlandet för det kunde komma mykelvatn när som helst efter det att de dikat ut skogarna och vattnet kom snabbt ut på åkrarna medan ån inte drog undan.

Tage i mitten på juni 1981 i sockerbetslandet. Nedan Kalles sockerbetsland 1986 men litet senare på sommaren.

Bilderna är ganska blekta eftersom de suttit fast vid planschen men jag lägger ännu in en bild från Baggtjärre år 1985. Det syns inte så bra men allt är bara vatten.

Och så var det året 1962 då man inte ens kom med traktor ned till byn. Det minns jag bra för min mamma fyllde 50 år och ingen av gästerna kunde komma fram den 14 september.

Det gick ännu an med säden om mykelvatne kom litet senare på sommaren men potatisen klarade inte av vattnet utan började ruttna så det var bråttom att rädda vad man rädda kunde ur vattnet.

Så här såg det ut då Vestergårds Edit tog upp potatis i september 1962.

Samma åker, samma dag. Det var tungt att röra sej i den klibbiga lervällingen och alltid följde inte stöveln med då man steg framåt ...

Det var hårda bud med mykelvatne även om vi som barn hade roligt i "parken" där vi byggde flottar. Vi fick hållas så länge vi var innanför granhäcken. Vattnet kom ända upp till husknuten och källaren under huset måste tömmas. Men det gick an ända tills det första skogsdikandet förde med sej att vattnet kom alldeles för snabbt ut ur skogen. Då det var mykelvatn mest bara i april så var det inte så farligt men sedan blev det översvämning genast då det kommit 30 mm regn.

I slutet på 80-talet blev det omöjligt. Bara våren 1988 svämmade ån över fem gånger. Till sist fick vi igång årensningssprojektet.

De här bilderna är inte av så bra kvalitet men jag vet att det finns en hel del fina mykelvatnbilder och jag skannar gärna in dem och sätter på nätet.